

компетенціями: створення бажаних майбутніх компетенцій персоналу; діагностика та оцінка наявних компетенцій; розробка плану заходів з формування та розвитку бажаних компетенцій; трансформація існуючої бази компетенцій організації у її майбутній стан; оцінка ефективності проведених змін – створення нових компетенцій у компанії.

Крім оцінок стратегічного управління за компетенціями керівництво фірмою повинно провести ретельну перевірку структури підприємства, щоб з'ясувати чи сприяє вона досягненню загальної фірмових цілей, тому що стратегія найбільшою мірою визначає структуру організації.

Після оцінювання роботи підприємства можна розглянути ефективність його функціонування. На жаль, узагальнюючого показника ефективності стратегічного управління на підприємстві ще не було визначено. На сьогодні застосовуються або самостійні показники ефективності, або сумарні показники ефективності, що потребує подальших досліджень.

Побудова системи ефективного стратегічного управління на підприємстві забезпечує досягнення ринкових переваг та розкриває перспективні напрями своєї діяльності, надає можливість кращого вивчення власних потенційних можливостей та обмежень.

Література

1. Бортник С. Стратегічне управління розвитком персоналу підприємства та сучасні підходи до оцінювання його рівня / С. Бортник // Економічний часопис Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. – 2015. – № 2. – С. 33-39
2. Дончак Л. Г. Сутність та удосконалення стратегічного управління підприємством / Л. Г. Дончак, О. М. Ціхановська // Економіка. Управління. Інновації [Електронний ресурс]. – 2016. – Випуск № 2 (17). – Режим доступу: file:///C:/Users/Admin/Downloads/eui_2016_2_8.pdf

УДК 005.584

ДІАГНОСТИКА ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Семенюк О. – ст. 5 курсу, гр. ЕЕПвм-11

Науковий керівник – д.е.н., доцент Мельник В.І.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Сучасний розвиток економіки характеризується такими негативними факторами як обмеженість фінансових ресурсів, нестача висококваліфікованих кадрів, інтенсивне оновлення технологій виробництва, внаслідок цього перед суб'єктами господарської діяльності постають проблеми вибору інструментів, які допоможуть підвищити результативність виробничо-господарської діяльності, платоспроможність, інвестиційну привабливість та зміцнити позиції на ринку. При виборі даних інструментів важливу роль відіграє аналіз та оцінка стану підприємства, за допомогою яких виявляються загрози та можливості, сильні та слабкі сторони у процесі розробки та реалізації управлінських рішень, які здатні підвищити ефективність та результативність діяльності підприємства. Вагоме значення у проведенні такого аналізу має діагностика діяльності підприємства, оскільки вона є одним із основних елементів системи управління підприємством.

Діагностика займає одне з основних позицій в системі аналітично-інформаційного забезпечення управління підприємством. На основі результатів діагностики реалізується функція управління та розробка обґрунтованого управлінського рішення. Всі сфери діяльності підприємства підлягають саме діагностиці, однак пріоритетною є діагностика ефективності виробничо-господарської діяльності.

Виробничо-господарська діяльність підприємства є економічно обґрунтованим, та таким що не суперечить чинному законодавству, процесом планування, виробництва та вдосконалення якості продукції з метою її подальшого збуту у відповідності до потреб споживачів.

Діагностика діяльності підприємства визначається як багатофакторна категорія, суть якої

полягає у дослідженні базових показників господарської діяльності, всебічному аналізі зовнішніх та внутрішніх факторів, що впливають на фінансово-економічний стан підприємства. В економічному контексті під діагностикою діяльності підприємства розуміється дослідження його стану з метою визначення тенденцій розвитку для прийняття подальших рішень щодо напрямів його діяльності, що здійснюється за допомогою визначеної системи економічних методів та прийомів.

Основною метою діагностики є встановлення діагнозу досліджуваного підприємства та визначення заходів, які спрямовуються на налагодження роботи всіх елементів виробничої системи і способи їх реалізації.

Виділяють такі основні напрями діагностики діяльності підприємства: використання методики аналізу а також використання результатів виробничо-господарської, комерційної, соціальної та ін. видів діяльності; встановлення основних прийомів аналізу та використання всіх видів ресурсів; оцінка фінансового стану та фінансового ризику; встановлення шляхів підвищення ефективності діяльності підприємства; загальна оцінка ефективності роботи підприємства та основних чинників, що її визначають [1].

Діагностика діяльності промислового підприємства проводиться за такими етапами:

1. аналіз зовнішнього середовища (при цьому враховується, що на даний момент для зовнішнього середовища характерними є підвищена складність та мінливість);

2. проведення загальної діагностики діяльності підприємства, суть якої полягає в аналізі внутрішнього середовища (проводиться за такими напрямками: маркетинг, фінанси, виробництво, кадри, організаційна культура підприємства);

3. проведення комплексної діагностики за відповідними напрямками (ефективність підсистем виробничо-господарської діяльності підприємства, ефективність використання окремих видів ресурсів, соціально-екологічна ефективність);

4. формування системи показників ефективності виробничо-господарської діяльності підприємства;

5. обґрунтування та застосування аналітичних інструментів проведення діагностики

ефективності виробничо-господарської діяльності підприємства для дослідження тенденцій змін показників [2].

На основі діагностики виробничо-господарської діяльності підприємства реалізуються функції управління, розробляються обґрунтовані управлінські рішення, забезпечується комплексне його управління, визначення шляхів подальшого функціонування та розвитку.

Література

1. Коваленко О.В. Експрес-діагностика неплатоспроможності як необхідна складова механізму запобігання загрози банкрутства підприємства/ О.В. Коваленко // Держава та регіони: Серія: Економіка та підприємництво, 2013 р., № 1 (70) – С. 119 – 123.

2. Жуков А. В. Методичний підхід щодо діагностики ефективності виробничо-господарської діяльності підприємства / А. В. Жуков // Бізнес Інформ. – 2014. – № 3. – С. 276 – 283.

УДК 338.439:637(477)

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ І ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ МОЛОКА І МОЛОКОПРОДУКТІВ В УКРАЇНІ

Базиль К. – ст. 4 курсу, гр. ЕППвн-41

Науковий керівник – к.е.н., доцент Ціхановська О.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Пріоритетність розвитку молока продуктового підкомплексу АПК в національній економіці України зумовлюються винятковою значущістю та незамінністю молока і молокопродуктів в життєдіяльності людини і суспільства. Державна політика щодо розвитку конкурентоспроможного ринку молока і молокопродуктів спрямовується на забезпечення ефективного розвитку сільськогосподарської молочної галузі, платоспроможного попиту населення в її продукції, потреби підприємств молокопереробної промисловості у сировині, створення умов для ефективного захисту внутрішнього ринку та сприяння просуванню молочної продукції на зовнішній ринок.

Специфіка ринку молока пов'язана з великою часткою ринкових агентів на первинному ринку (сільськогосподарські підприємства, фермерські господарства, особисті селянські господарства), необхідністю стабільного ринку збуту продукції та гарантованого надходження сировини на переробні підприємства протягом усього року, безперервного забезпечення населення продуктами щоденного

попиту [4].

Структура агропродовольчого ринку має складний, багатоукладний та нестабільний характер. Розрізняють шість основних її складових: виробництво, переробка, зберігання, формування споживчих ресурсів, реалізація і споживання.

Функціонування ринку молока передбачає наявність таких структурних елементів, як об'єкти (молоко та молочна продукція) та суб'єкти ринку, тобто сукупний попит населення та сукупна пропозиція, яка виражається за допомогою юридичних і фізичних виробників молока й молочної продукції. Ринок молока слід розглядати з таких принципів позицій, як оцінка та аналіз попиту і характеристика пропозиції молока та молочних продуктів; аналіз конкуренції на ринку; співвідношення попиту, пропозиції та цін на молоко й молочні продукції.

Ринок молока є складовою продовольчого ринку України, причому органічно вплетеною в його структуру основними категоріями, що характеризують ринок молока, є попит і пропозиція (рис. 1).

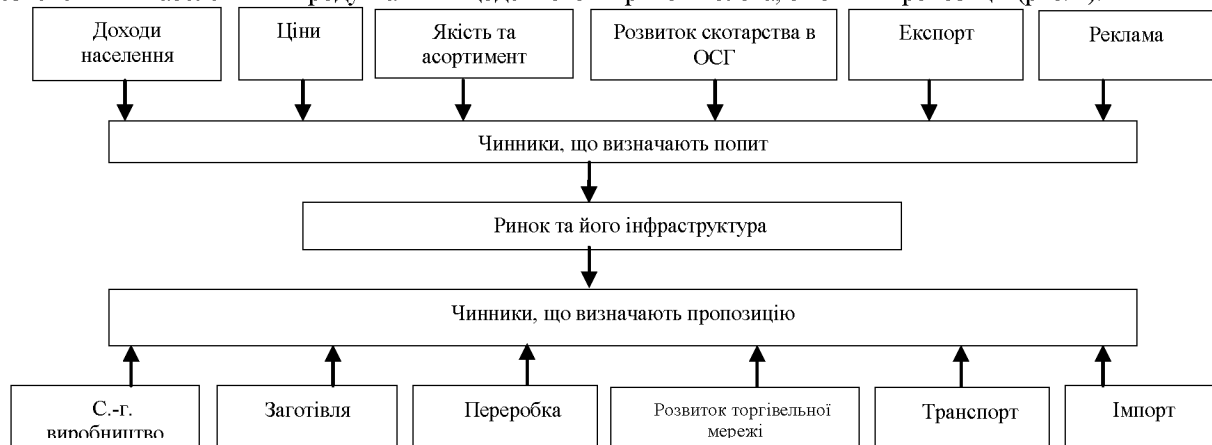

Рис. 1. Структура ринку молока і молокопродуктів [1,7]